

ren Landkommune enten ved, at der kommer en Fabrik, eller ved, at der lægges en Jernbanestation, er, at naar der er gaaet nogle faa Aar, stiger Skatteprocenten og bliver stadig højere. Det er tidt faldet mig meningsløst, at naar der i en ren Landkommune med en lav Skatteprocent kommer en bymæssig Bebyggelse, saa er det, de andre, der bor indenfor samme kommunale Omraade, faar at føle dette, at Skatteprocenten stiger Aar for Aar. Jeg tør paa-staa, at gaar vi bort fra det nuværende Ejendomsskyldsprincip over til en Grundskyld og en Grundstigningsskyld, saaledes at Kommunerne faar Lov til at indkassere de Værdier, der skabes enten omkring Jernbanestationen eller omkring Fabrikken, til Dækning af de forøgede sociale og skolemæssige Udgifter indenfor Kommunen, saa vil Skatteprocenten ikke stige i den Grad som efter det nuværende Princip. Lad os alt-saa faa en Grundskyld og en Grundstigningsskyld, saa skal Virkningerne samfundsmæssig set nok komme. Men det er ikke nok at faa en Grundskyld, som kun har Navnet og Titelen, det skal være en Grundskyld, hvorefter selve Grundskyldsprincipet kommer til at udfolde sig i Livet, saaledes som det udvikler sig. Men jeg forstaa jo, at det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen ikke alene er bevidst Modstander af dette Forslag, men ogsaa Modstander paa Grund af Misforstaaelse.

L. Kvist: Der er to Forhold, der træder stærkt frem under denne Sags Behandling. Det første er, at alle er enige om at ville en retfærdig Beskatning, men man er helt uenig om Grundlaget for en retfærdig Beskatning. Det forekommer mig ogsaa ganske naturligt, at Forholdet stiller sig saaledes, for efter min Opfattelse vil det være aldeles ugørligt at finde et Skattegrundlag, som alle kan være enige om virker retfærdigt for de forskellige Ejendomme, der beskattes i de forskellige Kommuner. Her er ikke alene en Forskel mellem Beskatningen i Bykommuner og i Landkommuner, af Byejeendomme og af Landjeendomme, men det gælder ogsaa i højeste Grad de enkelte Ejendomme i samme Kommune. Jeg vil gerne, inden denne Sag gaar til Behandling i et Udvalg, have Lejlighed til at fremdrage nogle enkelte Forhold.

Naar der tales om, at den nuværende Beskatning virker saa uretfærdigt, idet den vælter Byrden fra Gaardene over paa Husmandsbrugene, saa er det selvfølgelig rigtigt, naar man tager det statistiske Materiale, der foreligger. Men naar man vil gaa

Forholdene igennem i de enkelte Kommuner, er det ikke rigtigt, og det er det, der, forekommer det mig, gør det vanskeligt at finde et retfærdigt Skattegrundlag. Jeg har fra den Kommune, hvor jeg har været Sogneraadsformand i mange Aar, faaet en Ligning tilsendt, og paa Grundlag af den har jeg undersøgt, hvorledes Forholdet stillede sig for de Husmandsbrug, der har gammel Mark og kun gammel Mark, og hvordan det stillede sig for dem, der har opdyrket Areal. Naar jeg saa ser paa f. Eks. dem, som har den gamle opdyrkede Jord og intet nyopdyrket Areal, har jeg taget 6 Huse i een By, og med Hensyn til dem er Forholdet det efter Skatteligningen for 1922—23, naar jeg omsætter hele det Skattebeløb, der er betalt af disse Ejendomme dels paa Hartkorn, dels paa Ejendomsskyld, at hvert af disse Huse i Gennemsnit vil komme til at betale 52 Kr. 85 Ø. efter Hartkorn, men efter Ejendomsskyld gaar de ned til det halve, nemlig til 26 Kr. 82 Ø. Og ser jeg paa den anden Klasse af Husmandsbrug — det er Landbrugshuse alle —, bliver Forholdet det, at naar Skatten paa samme Maade bliver overført med sit fulde Beløb enten paa Hartkorn eller paa Ejendomsskyld, vil de efter Hartkorn gennemsnitlig svare 18 Kr. 46 Ø. pr. Hus — der er 25 Huse —, men efter Ejendomsskyld vil de svare 61 Kr. 42 Ø. pr. Hus. Og naar man ser paa de enkelte Skattebeløb, findes der endogsaa her et Hus, der yder en Skat efter Ejendomsskyld paa 163 Kr. 56 Ø., langt større end for ikke saa ganske faa af Gaardenes Vedkommende.

Det forekommer mig, at da Forholdene faktisk er saa forskellige i de forskellige Landsdele, er det vanskeligt at sige, at man vælter Byrden fra de store Ejendomme over paa de smaa. Det er en Selvfølge, at Hartkornet paa disse 25 Ejendomme er forholdsvis lille i Sammenligning med Hartkornet paa de 6. Hartkornet paa de 6 Huse, jeg har nævnt, er lidt over 4 Tønder, men paa de 25 er det lidt over 6 Tønder. Det er ganske udmærkede Brug med gode Besætninger. De har Heste, de har Køer og Ungkreaturer. De har fra 6—8 Kreaturer, ja, den største har endog ca. 40 Kreaturer.

Det er en Selvfølge, at naar Forholdene stiller sig paa en saadan Maade, er det umuligt for Statistikken at give et paa-lideligt Billede af, hvordan Virkningen vil være i Retning af at vælte Byrden fra den ene over paa den anden. Det kan gøres herovre paa Øerne, men ikke for Jyllands Vedkommende, der kan man ikke lave en Statistik efter Hartkorn, lige saa lidt som man kan lave den efter Areal. Hvad nytter